

Bestemmelsen i § 21 altsaa ikke. Den Forseelse, hvorom der her er Tale, kan derimod ogsaa udøves under en saadan Form, at det forekommer mig, at det vilde være aldeles utilbørligt at straffe den Private derfor. Naar saaledes Diligencen holder for at bede et Sted, som ikke er noget Indskrivningssted, og en Mand kommer til og anmoder om at maatte kjøre med til Stationen, og virkelig kjører med lige til Poststationen og der beder om at maatte betale, hvad Befordringen koster for den Strækning, som han har tilbagelagt, saa forekommer det mig, at der aldeles ikke kan siges at være begaaet nogen strafbar Forseelse af den Private. Det kan være nødvendigt, at Postvæsenet siger til Rudsken: „Det ville vi ikke tillade; det maa ikke skee“, og i saa Tilfælde vil der foreligge en Forseelse fra Postillonens Side; men fra den Privates Side seer jeg derimod ikke, at der i det Tilfælde, som jeg sidst nævnede, er begaaet nogen Forseelse. Det vilde nu ogsaa saa meget mindre for den almindelige Bevidsthed fremstille sig som en Forseelse, som det jo foregaaer hver Dag uhindret paa Jernbanen, at en Passager enten gaaer ind i en anden Klasse af Vogne end den, hvort han efter sin Billet skulde sidde, og saa senere betaler Forskjellen mellem Prisen paa Billetterne til den ene og den anden Klasse, eller ogsaa, efter at have løst Billet for et vist Stykke Vej, f. Ex. til Ringsted, undervejs beslutter sig til at kjøre videre f. Ex. til Korsør og saa bliver siddende og først afgjør den manglende Betaling, naar han kommer til Korsør. Bestemmelsen i § 21 anseer jeg altsaa for unødvendig med Hensyn til de egentlige Forseelser, idet disse i Reglen ville falde ind under den almindelige Straffelov, og for urigtig med Hensyn til de Tilfælde, som ikke falde ind under Straffeloven, idet der i disse Tilfælde efter mit Skøn ikke vil være begaaet nogen egentlig Forseelse, som bør paadrage den Private Straf, men Straffen alene bør gaae ud over Postillonen. — Med Hensyn til de Endringsforslag, der ere

stillede af Udvalget til §§ 23 og 24 behøver jeg vistnok ikke at tilføje Noget, efter hvad den høitærede Formand derom har udtalt.

Jeg gaaer nu over til Endringsforslagene til Capitel VI. — Til § 25 er der af den ærede Landstingsmand for Bornholm (Sonne) stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at sammes 1ste Linie skal lyde saaledes: „Utsenderen har Raadighed over en Postforsendelse, indtil den af Postvæsenet er afleveret.“ Jeg har nu forstaaet Lovforslagets Bestemmelser saaledes, at, saalænge Postvæsenet ikke endnu har afleveret den betroede Forsendelse til Modtageren, har Utsenderen Raadighed over den, og jeg troer altsaa, at Endringsforslaget kun indeholder en Tydeliggjørelse af, hvad der virkelig er Meningen af Lovforslagets Bestemmelse. Jeg skal derfor for mit Bedkommende stemme for dette Endringsforslag. — Til den samme Paragraph er der dernæst af den ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer) stillet et Forslag om, at der istedetfor Ordet: „Regjeringen“ i Paragraphens næstsidste Stykke skal sættes „Finansministeren“. Efter hvad der er blevet vedtaget under en anden Paragraph, nemlig § 4, antager jeg ikke, at jeg behøver at udtale mig nærmere om dette Forslag, da det jo vistnok er i fuldkommen Conseqvens med, hvad der saaledes tidligere er vedtaget. (Fischer: Nei!) Er det ikke? Der staaer nu i § 25: „Ubesørgede Sager aabnes og behandles paa den af Regjeringen foreskrevne Måde“, og det ærede Medlem har foreslaaet, at Ordet „Regjeringen“ skal forandres til „Finansministeren“. Maa skee ligger der heri en Betydning, som jeg ikke i dette Døielik kan see, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom. — Endelig er der, saavel af Udvalget som af den høitagtede Finansminister stillet Endringsforslag til § 28. Det er muligt, at jeg heller ikke med Hensyn til dem har seet rigtigt, men jeg har rigtignok opfattet dem saaledes, som om der vil opnaaes det Samme, hvilket Forslag der saa vedtages, og hvis jeg ikke i